

Διευκρινίσεις και ιστορικές σημειώσεις σχετικά με τον Σεβάσμιο Τύπο μας

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο

Roberto Randellini

33° 90° 97°

Ο Αρχαίος και Αρχέγονος Ανατολικός Τύπος των Misraim-Memphis γεννήθηκε από τη συγχώνευση του Τύπου Misraim¹ ή Αιγυπτιακού και του Τύπου Memphis ή Ανατολικού, διατηρώντας την αυθεντική τους φυσιογνωμία². Οι διαθέσιμες ιστορικές πληροφορίες για τους δύο αυτούς πολύ σημαντικούς και Εσωτερικούς Τεκτονικούς Τύπους είναι αποσπασματικές. Τα μέσα για την καταγραφή ιστορικών δεδομένων των δύο περασμένων αιώνων απείχαν πολύ από τα σημερινά.

Επιπλέον δε στο γεγονός αυτό συνέβαλαν οι ιστορικές συνθήκες που επικράτησαν κατά τον 19^ο αιώνα και η διαίρεση της τότε Ιταλίας σε κρατίδια. Σε όλα αυτά ήλθαν να προστεθούν οι διαμάχες του Τεκτονισμού με την πολιτική εξουσία, αλλά και οι έριδες με εκείνες τις Τεκτονικές δυνάμεις που στο μεταξύ είχαν «εξελιχθεί» σε λέσχες οικονομικής συναλλαγής και κοινωνικών και πολιτικών συμφερόντων. Αυτές οι τελευταίες δεν σταμάτησαν δυστυχώς καθόλου να προσπαθούν να απορροφήσουν αυτούς τους δύο Τύπους, όχι για να διδάξουν κάτι καλύτερο ή έστω διαφορετικό, αλλά για να μπορέσουν να παρουσιάσουν ότι ανακτούν τη χαμένη τους παραδοσιακή αυθεντικότητα, την απώλεια της οποίας οι ίδιοι είχαν προκαλέσει. Και αυτό εξαιτίας του ότι τα χαρακτηριστικά και του Μισραϊμ και του Μέμφις αποτελούσαν εγγύηση παραδοσιακότητας και πόλο έλξης σημαντικών προσωπικοτήτων από το χώρο του εσωτερισμού. Δυστυχώς, οι προσπάθειες αυτές απορρόφησής τους, τις πιο πολλές φορές (όχι όλες) πέτυχαν, με αποτέλεσμα την αλλοίωση της φυσιογνωμίας τους. Αλλοίωση η οποία συνοδεύθηκε από αλλαγή των Τυπικών και του τρόπου λειτουργίας τους.

Οι διώξεις που υπέστησαν οι δύο αυτοί Τύποι οφειλόντουσαν

- ✓ σε διάφορες πολιτικές εξουσίες,
- ✓ σε επίδραση και επιθέσεις από άλλες Τεκτονικές δικαιοδοσίες,
- ✓ στην Αυστριακή κυβέρνηση στο Λομβαρδοβενετικό Βασίλειο,
- ✓ στα διάφορα Ιταλικά κρατίδια,
- ✓ στην επίσημη Εκκλησία,
- ✓ και σε διάφορες περιόδους από το φασιστικό καθεστώς.

Η διαδοχή των Μεγάλων Ιεροφαντών έχει ως εξής

1. Marco Egidio Allegri
2. Ottavio Ulderico Zasio
3. Gastone Ventura
4. Sebastiano Caracciolo
5. Roberto Randellini

¹ ΣτΜ: Η Mizraim ή Mitzraim. Όταν γίνεται μεταφορά λέξης από άλλο αλφάβητο (εν προκειμένω Αιγυπτιακό) τότε η απόδοση μερικές φορές παίρνει περισσότερες μορφές. Η λέξη Misraim σημαίνει «της Αιγύπτου».

² ΣτΜ: Είχαν προηγηθεί και άλλες προσπάθειες ένωσής τους χωρίς όμως τη διατήρηση της αρχικής φυσιογνωμίας. Αυτές οι προσπάθειες έμειναν με την ονομασία Memphis-Misraim.

Η διαδοχή, γινόταν πάντοτε μέσω ιδιόγραφων διαθηκών *in articulo mortis*³.

Οι διάφορες «σφετεριστικές» γραμμές δυστυχώς

- χρησιμοποιούν Τυπικά που έχουν ανά χείρας χωρίς νόμιμη εξουσιοδότηση,
- ιδιοποιούνται παράνομα την Παράδοση,
- και βασίζονται σε ψευδοϊστορικές αφηγήσεις.

Οφείλουμε να διευκρινήσουμε ότι

- η αληθινή μύηση είναι αριστοκρατική και εσωτερική,
- η εσωτερική γνώση δεν πρέπει να δημοσιοποιείται,
- τα Τυπικά χωρίς νόμιμη μετάδοση είναι πνευματικά επικίνδυνα,
- και η δημοσίευση μυστικών τελετουργιών αποτελεί αλλοίωση της παράδοσης.

Η γνώση παρουσιάζεται ως:

- ιερή,
- μνητική,
- ποτέ προσβάσιμη στους «βέβηλους»,
- μεταδιδόμενη μόνο από «κατάλληλο Λίθο σε κατάλληλο Λίθο».

Ιδού ένα κείμενο του απεθόντου Μεγάλου Ιεροφάντη Sebastiano Caracciolo που αποτυπώνει κατά το δυνατόν την αξία του Σεβάσμιου Τύπου μας.

«Ο Τύπος, ως θυσιαστική πράξη, μπορεί να ενεργοποιηθεί μόνο από τον Βασιλέα-Ιερέα· αυτό αποτελεί το θεμέλιο της εξουσίας και της ιεραρχικής αξιοπρέπειας.

Ο θυσιαστικός Τύπος, όταν παραμελείται ή τελείται από έναν σφετεριστή, ο οποίος ως τέτοιος δεν κατέχει τη σχετική αξία και αξιοπρέπεια, και επομένως εκτελείται κατά παράβαση των παραδοσιακών κανόνων, προκαλεί μια ιερόσυλη ενέργεια με την απελευθέρωση φοβερών και επικίνδυνων κατώτερων δυνάμεων, διαλυτικών και καταστροφικών σε όλα τα επίπεδα — υλικά, ψυχικά, νοητικά και πνευματικά — οι οποίες διασπούν την κοινότητα και αφανίζουν τα άτομα, διακόπτοντας την ευεργετική ροή και την επαφή με τις δυνάμεις της θείας τάξης.

Και ήταν ακριβώς οι σφετερισμοί και οι καταχρήσεις εξουσίας, που κατά καιρούς έλαβαν χώρα, εκείνες που προκάλεσαν την παρακμή των πολιτισμών και την απώλεια της πνευματικής ανδρείας και της θηλυκής πνευματικότητας».

5/2026

³ ΣτΜ: Το *in articulo mortis* είναι λατινικός νομικός και ιατρικός όρος που σημαίνει «στην στιγμή του θανάτου» ή «στο σημείο της εκπνοής»